

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Т.Г.ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК

Чернігівського державного педагогічного
університету

Випуск 41

Серія: ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ

Том I

Чернігів 2006

ПРОБЛЕМА ПОЛІТИЧНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ

Стаття присвячена проблемам політичної соціалізації людини. Основна увага зосереджується на класифікації та типах політичної соціалізації в сучасних умовах.

Постановка проблеми. Вступаючи в доросле життя, кожна людина переконується в тому, що в сучасному суспільстві існують такі дії, які регулюють норми та традиції політичного життя. З політології нам відомо, що основними механізмами, які приймають участь у регулюванні поведінки людини в суспільстві, є державні та громадянські інститути, релігія і звичаї.

Політику творять люди і її суб'єкти: соціальні спільноти, суспільно-політичні об'єднання, організації, втім важливу роль у формуванні політики відіграють люди – індивіди. Це вони утворюють соціальні групи, спільноти, політичні рухи, політичні партії та різноманітні політичні інститути. Отже, стає зрозумілим, що весь розвиток суспільства, а це – економічна, соціальна, духовна сфери, насамперед спрямований на задоволення потреб людини, на її всебічний розвиток. Так, від того, яке місце людина займає у виробничій сфері, від якості її трудової діяльності, поведінки та зацікавленості у праці залежать всі інші сфери її життя. Те ж саме відбувається в соціальній сфері, тому, що саме там, від вміння людини реалізувати свої здібності залежать економічні успіхи та забезпечення життя. Схожі процеси відбуваються в політичній сфері. Розвиток політичної системи суспільства багато в чому залежить від політичної зрілості людини, її освіти та ініціативи. Людина виступає метою та фактором розвитку демократичного суспільства, де допускається підвищення її ролі з метою вироблення в неї дієвої програми формування сучасної особи.

Результати теоретичного дослідження. Свого часу Карл Маркс зауважував, що суть окремої людини складає не її борода, не її кров, не її абстрактна фізична природа, а її соціальна якість. На його думку, людську якість не можна виявити ані через самосвідомість, ані через біологічні характеристики. Людина втілює зміст суспільних відносин у життя, в тому числі і політичне, підтверджує його всією своєю життєдіяльністю.

У сучасних умовах створюється нове соціальне середовище, де формується зовсім інший тип людини, абсолютно відмінний від попередніх суспільств. Соціальний статус людини сьогодні – це головна рушійна сила суспільного розвитку. Саме в її діяльності, активності та змістовності відбивається суть того чи іншого суспільного ладу, його переваги та недоліки.

Людина може самореалізуватися лише через державу, яка в свою чергу, повинна піклуватися про громадян. Ще древні філософи Греції та Риму зауважували, що інтереси держави – над усе. І держава, і громадяни її повинні взаємопіклуватися, що в свою чергу приводить до побудови найкращого устрою. Вважається, що держава, її влада повинні забезпечувати стан, що відповідає природі людини, а це в свою чергу вимагає удосконалення політичної системи. Держава повинна сприяти загальному духовному розвитку суспільства, а це насамперед – інтелектуальний та моральний рівні.

Одним з головних елементів адаптації сучасної людини в суспільстві є політична соціалізація, яка представляє собою процес входження людини у світ політики, засвоєння нею досвіду, норм, традицій політичної культури. Політична соціалізація є складовою частиною багатогранного процесу, в ході якого відбуваються відтворення і подальший розвиток політичної структури суспільства, політичних відносин, а також розвиток суспільно-життєдіяльності. Потрібно зазначити, що політична соціалізація охоплює увесь процес становлення людини як суб'єкта політичних відносин і політичної діяльності, в першу чергу, за зразками політичної поведінки, разом з тим – це не просто засвоєння певних політичних відносин, досвіду, знань, а її перетворення їх в особисті орієнтири та установки, внаслідок чого формується політична свідомість, позиція, зрілість, тобто певний рівень політичної культури. Саму політичну соціалізацію можна визначити як показник, що відображає рівень політичної інформованості, компетентності, переконаності, соціально-політичної активності, адаптованості особи до наявних політичних відносин.

Результатом політичної соціалізації є формування політичної свідомості особи, але без активного засвоєння цінностей політичної системи соціалізація неможлива. Отже, що є головним в проблемі політичної соціалізації сучасної людини? Відповідь дуже проста –

якомога швидше і гд роль буде відігравати характеристики. Одні складна і неоднозначна середовища ускладнює

У сучасній полі до політичного середовища щодо політичності і шлейс чинник відіграє ва культури.

Крім зазначеної політичності. До політичності, політичності, політичності – роз засоби масової інформації розмежування форми може відбуватися людини відіграє її практики відбуває

Рівень політичності суспільно-політичності їх бази людини соціалізації часто людина швидко по

Загалом політичності ранньому дитинстві становлення особистості знання, засвоєння засвоюються полі

- конфліктні взаємозалежних - гармонійні раціональне став

- плюралістична здатність змінювати ціннісні орієнтири

Кожному декілька: "активна політика або в "спостерігач" – громадянин" – громадянин" –

Висновок політичної соціалізації індивідуальним людини стоїть консервативної засвоєння політичності суспільно-політичності тому що завдяки панівним верствам для самої людини

Отже, політичності людини залежить традицій і звич

СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

...впливу на суспільство...

Література

- Бабик В. Базові зв'язки політології: історія, теорія, методологія, практика. – К., 2000.
- Бірюк В. Соціологія у визначеннях, поясненнях, схемах, таблицях. – К., 2002.
- Брун А., Дюпінський Г. Как изменить политическую культуру общества? // Мировая экономика и международные отношения. – 1990. – № 2.
- Вуір С. Соціологія політичних відносин. – М., 1979.
- Ковалев М. Політична і правова культура. – М., 1989.
- Комаров Е. Личность как субъект и объект социального развития // Социально-политические науки. – 1992. – № 4-5.
- Кремень В., Ткаченко В. Україна: шлях до себе. Проблеми суспільної трансформації. – К., 1998.
- Кресина І. Українська національна свідомість і сучасні політичні процеси. – К., 1998.
- Політологічний енциклопедичний словник. – К., 1998.
- Політична аналітика, прогнозування та політичні консультації: курс лекцій / За ред. П. Геленчука. – К., 2001.
- Фодотова В. Демократія, культура, нація // Философские науки. – 1990. – № 8.
- Щестова Е. Личность и политика. – М., 1988.
- Хрусталева Ю. Диалектика развития общественного сознания личности. – М., 1989.
- Цыганцев В. Политическая культура: модели и реальность. – М., 1990.

УДК 159.923 : 316.47

Алексеева

ПСИХОЛОГІЧНА ДИСТАНЦІЯ ЯК ФАКТОР ВПЛИВУ НА РОЗГОРТАННЯ КОНФЛІКТНОЇ СИТУАЦІЇ

У статті аналізується співвідношення таких психологічних факторів, як активність і дистанційність. Розглядається поняття психологічної дистанції як феномен, який впливає на систему соціальних відносин і визначає ступінь комунікативності особистості внаслідок конфліктної ситуації. Наводяться результати емпіричного дослідження.

Виступає проблема. Соціальні процеси, які пов'язані з трансформацією суспільства, відзначаються загостренням соціальних конфліктів і соціальною напруженістю. Різноманітність та різноманіття конфліктів, гострота самих конфліктних ситуацій є показниками динаміки суспільства. Людина (або група) у соціальній взаємодії займає певну позицію. В процесі розвитку конфлікту (як зіткнення) є показником прояву цих позицій, а також різного рівня інтересів та інше.

Важливою складовою конфлікту є соціально-психологічне середовище, що представлено соціальними групами з їх специфічною структурою, динамікою, нормами, цінностями тощо. Внутрішньогруповий конфлікт може руйнувати стійкі відносини у групі.

